Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 21/2004,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2003,

lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta

(EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Neuvoston asetus (EY) N:o 1791/2006, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	1	20.12.2006
►M2	Neuvoston asetus (EY) N:o 1560/2007, annettu 17 päivänä joulukuuta 2007	L 340	25	22.12.2007
►M3	Komission asetus (EY) N:o 933/2008, annettu 23 päivänä syyskuuta 2008	L 256	5	24.9.2008
►M4	Komission asetus (EY) N:o 759/2009, annettu 19 päivänä elokuuta 2009	L 215	3	20.8.2009
►M5	Komission asetus (EU) N:o 506/2010, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2010	L 149	3	15.6.2010
►M6	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 45/2012, annettu 19 päivänä tammikuuta 2012	L 17	1	20.1.2012
►M7	Neuvoston asetus (EU) N:o 517/2013, annettu 13 päivänä toukokuuta 2013	L 158	1	10.6.2013

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 116, 30.4.2016, s. 39 (21/2004)

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 21/2004,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2003,

lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1]),

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa sisämarkkinoiden toteutumista varten 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ([3]) 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, että yhteisön sisäisessä kaupassa eläimet on varustettava tunnistimilla yhteisön sääntöjen mukaisesti ja että eläimet on rekisteröitävä siten, että alkuperä- tai kauttakulkutila, -keskus tai -järjestö voidaan jäljittää. Nämä tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmät oli laajennettava kunkin jäsenvaltion alueen sisällä tapahtuviin eläinten siirtoihin ennen 1 päivää tammikuuta 1993.

(2) Kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY ([4]) 14 artiklassa säädetään, että direktiivin 90/425/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukainen kyseisten eläinten tunnistaminen ja rekisteröiminen on, teuraseläimiä ja rekisteröityjä hevoseläimiä lukuun ottamatta, tehtävä sen jälkeen, kun eläinlääkintätarkastukset on suoritettu.

(3) Erityisesti lammas- ja vuohieläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevat säännöt on vahvistettu eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä annetussa direktiivissä 92/102/ETY ([5]). Kokemus ja erityisesti suu- ja sorkkatautikriisi ovat osoittaneet lammas- ja vuohieläinten osalta, että direktiivin 92/102/ETY täytäntöönpano ei ole ollut tyydyttävää ja kaipaa parannusta. Tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa tiukemmat ja tarkemmat säännöt, kuten on tehty

([1]) Lausunto annettu 17. marraskuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([2]) EUVL C 208, 3.9.2003, s. 32.
([3]) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/33/EY (EUVL L 315, 19.11.2003, s. 14).
([4]) EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 16, 22.1.1996, s. 3).
([5]) EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

▼B

nautaeläinten osalta nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 ([1]).

(4) Yhteisön lainsäädännöstä ja erityisesti asetuksesta (EY) N:o 1760/2000 johtuu, että käsitteet ”pitäjä” ja ”tila”, joita yleisesti käytetään, eivät viittaa eläinlääkärivastaanottoihin tai -klinikoihin. Lainsäädännön luettavuuden parantamiseksi on hyödyllistä selkeyttää kyseisten käsitteiden alaa.

(5) Tämän vuoksi on aiheellista muuttaa direktiiviä 92/102/ETY, jotta selvästi vahvistetaan, että nautaeläimet eivät kuulu sen soveltamisalaan ja nyt sen soveltamisalasta poistetaan puolestaan lammas- ja vuohieläimet.

(6) On aiheellista muuttaa myös eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annettua neuvoston direktiiviä 64/432/ETY ([2]), jotta saatetaan ajan tasalle siinä olevat viittaukset asianomaisten eläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevaan yhteisön lainsäädäntöön.

(7) Komissio käynnisti vuonna 1998 kotieläinten elektronista tunnistamista koskevan laajamittaisen hankkeen (IDEA), ja sitä koskeva lopullinen kertomus saatiin valmiiksi 30 päivänä huhtikuuta 2002. Kyseinen hanke on osoittanut, että lammas- ja vuohieläinten tunnistusjärjestelmiä voidaan parantaa merkittävästi, jos näiden eläinten osalta käytetään elektronisia tunnistimia, edellyttäen että tietyt liitännäistoimenpiteitä koskevat edellytykset täyttyvät.

(8) Lammas- ja vuohieläinten elektronista tunnistamista koskeva teknologia on kehitetty vaiheeseen, jossa sitä voidaan alkaa soveltaa. Ennen kuin vahvistetaan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka ovat tarpeen elektronisen tunnistusjärjestelmän ottamiseksi asianmukaisesti käyttöön yhteisön laajuisesti, eläinten ja niiden syntymätilojen yksilöllinen tunnistaminen olisi voitava tehdä sellaisen tehokkaan tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän avulla, jossa voidaan ottaa huomioon elektronisen tunnistamisen käytön tuleva yhteisön laajuinen kehitys.

(9) Lammas- ja vuohieläinten elektronisen tunnistamisen alan tulevan kehityksen ja erityisesti järjestelmän täytäntöönpanosta saadun kokemuksen huomioon ottamiseksi on aiheellista, että komissio toimittaa neuvostolle kertomuksen elektronisen tunnistusjärjestelmän mahdollisesta yhteisön laajuisesta käyttöönottamisesta ja tarvittavat ehdotukset.

(10) On myös hyödyllistä, että komissio tarjoaa erityisesti Yhteisen tutkimuskeskuksensa työn pohjalta yksityiskohtaisia teknisiä ohjeita, määritelmiä ja menettelytapoja tunnistimien ja lukulaitteiden teknisten ominaisuuksien osalta; tiedottaa hyväksytyille koelaboratorioille testausmenettelyistä ja hyväksymiskriteereistä ja toimittaa niille todistusmallin; toimittaa asianmukaisia tunnistimia ja lukulaitteita; antaa tietoja tunnistimien käytöstä, lukemisesta ja poistamisesta; huolehtii tunnistimien kodifioinnista; laatii yleisen sanaston, tietohakemiston ja viestintästandardit.

([1]) EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.
([2]) EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977/64, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1226/2002 (EYVL L 179, 9.7.2002, s. 13).

▼B

(11) Jäsenvaltioissa, joissa lammas- ja vuohikarjaa on melko vähän, sähköisen tunnistusjärjestelmän käyttöönotto ei ehkä ole perusteltua, joten on tarkoituksenmukaista sallia, että se on kyseisille jäsenvaltioille valinnainen. On myös aiheellista säätää mahdollisuudesta mukauttaa nopeaa menettelyä noudattaen niitä karjan lukumäärää koskevia rajoja, joiden alapuolella sähköisen tunnistusjärjestelmän käyttö voi olla valinnaista.

(12) Jotta lammas- ja vuohieläinten siirrot voidaan jäljittää, eläimet olisi varustettava asianmukaisilla tunnistimilla ja kaikki niiden siirrot olisi voitava jäljittää.

(13) On tarpeen, että eläinten pitäjät pitävät ajan tasalla tiedot, jotka koskevat heidän tiloillaan olevia eläimiä. Vaadittavat vähimmäistiedot olisi vahvistettava yhteisön tasolla.

(14) Kussakin jäsenvaltiossa on otettava käyttöön keskusrekisteri, joka sisältää ajan tasalla olevan luettelon kaikista niiden alueella toimintaansa harjoittavista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien eläinten pitäjistä ja yhteisön tasolla vahvistetut vähimmäistiedot.

(15) Jotta eläimet voitaisiin jäljittää nopeasti ja tarkasti, kunkin jäsenvaltion olisi luotava atk-pohjainen tietokanta, johon kirjataan kaikki sen alueella olevat tilat ja eläinten siirrot.

(16) Tunnistimien luonteesta on päätettävä yhteisön tasolla.

(17) Eläimillä kauppaa käyvien henkilöiden olisi pidettävä kirjaa liiketoimistaan, ja toimivaltaisella viranomaisella on pyynnöstä oltava pääsy tähän kirjanpitoon.

(18) Tämän asetuksen moitteettoman soveltamisen takaamiseksi on tarpeen varmistaa tunnistimia ja asiaan liittyviä asiakirjoja koskeva nopea ja tehokas tietojenvaihto jäsenvaltioiden välillä. Tätä asiaa koskevat yhteisön säännökset on vahvistettu jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi 13 päivänä maaliskuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 515/97 ([1]) ja jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä eläinlääkintää ja kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi 21 päivänä marraskuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/608/ETY ([2]).

(19) Tässä asetuksessa säädettyjen järjestelyjen luotettavuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on tarpeen toteuttaa riittäviä ja tehokkaita valvontatoimenpiteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ([3]), soveltamista.

(20) Jotta voitaisiin ottaa huomioon tällä asetuksella käyttöön otettu järjestelmä myönnettäessä tiettyjä tukia yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja

([1]) EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1.
([2]) EYVL L 351, 2.12.1989, s. 34.
([3]) EYVL L 312, 23.12.1995, s. 23.

▼B

tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ([1]) mukaisesti, kyseistä asetusta on tarpeen muuttaa vastaavasti.

(21) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([2]) mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

2. Tätä asetusta on sovellettava rajoittamatta tautien hävittämiseksi tai torjumiseksi mahdollisesti annettavien yhteisön sääntöjen sekä direktiivin 91/496/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamista.

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ’eläimellä’ lammas- ja vuohieläimiä;

b) ’tilalla’ laitoksia, rakennuksia tai kasvatettaessa eläimiä ulkolaitumilla paikkoja, joissa eläimiä pidetään, kasvatetaan tai jalostetaan pysyvästi tai tilapäisesti lukuun ottamatta eläinlääkärivastaanottoja tai -klinikkoja;

c) ’pitäjällä’ luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka ovat vastuussa eläimistä tilapäisesti tai pysyvästi, eläinlääkärivastaanottoja tai -klinikoita lukuun ottamatta;

d) ’toimivaltaisella viranomaisella’ jäsenvaltion keskusviranomaista tai viranomaisia, joka on tai jotka ovat vastuussa eläinlääkintätarkastusten suorittamisesta ja tämän asetuksen täytäntöönpanosta tai jolle tai joille näiden tehtävien suorittaminen on annettu, taikka viranomaisia, joiden tehtävänä on palkkioiden valvomisen osalta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 täytäntöönpano;

e) ’yhteisön sisäisellä kaupalla’ direktiivin 91/68/ETY ([3]) 2 artiklan 6 kohdassa määriteltyä kauppaa.

3 artikla

1. Eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmään on kuuluttava seuraavat osat:

a) tunnistin kunkin eläimen tunnistamiseksi;

b) kullakin tilalla pidettävät ajan tasalla olevat rekisterit;

c) siirtoasiakirjat;

d) keskusrekisteri tai atk-pohjainen tietokanta.

2. Kaikkien tässä asetuksessa säädettyjen tietojen on oltava komission ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen saatavilla. Jäsenvaltioiden ja komission on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikilla, joiden etua asia koskee, mukaan luettuina asianomaisen jäsenvaltion tunnustamat kuluttajajärjestöt, on pääsy kyseisiin tietoihin sillä edellytyksellä, että kansallisessa lainsäädännössä edellytetyt tietosuojaa ja tietojen luottamuksellisuutta koskevat vaatimukset turvataan.

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.
([2]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.
([3]) EYVL L 46, 19.2.1991, s. 19.

▼B

4 artikla

1. Kaikki tiloilla 9 päivän heinäkuuta 2005 ►M7 tai Bulgarian, Romanian ja Kroatian osalta kunkin liittymispäivän ◄ jälkeen syntyneet eläimet on varustettava tunnistimilla 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltion vahvistaman määräajan kuluessa eläimen syntymästä ja joka tapauksessa ennen kuin eläin siirretään syntymätilaltaan. Tämä määräaika ei saa ylittää kuutta kuukautta.

Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti pidentää tätä määräaikaa enintään yhdeksään kuukauteen laajaperäisessä tuotannossa tai ulkolaitumilla pidettävien eläinten osalta. Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle myönnetystä poikkeuksesta. Soveltamista koskevat säännöt voidaan tarvittaessa vahvistaa 13 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. a) Eläimet tunnistetaan ensimmäisellä tunnistimella, joka on liitteessä olevan A jakson 1—3 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukainen; ja

b) toisella tunnistimella, jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt ja jolla on liitteessä olevan A jakson 4 kohdassa luetellut tekniset ominaisuudet.

c) Kuitenkin 9 artiklan 3 kohdassa mainittuun päivämäärään asti kyseinen toinen tunnistin voidaan korvata 5 kohdassa kuvatulla järjestelmällä, paitsi silloin, kun eläimet on tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan.

d) Jäsenvaltioiden, jotka ottavat käyttöön c alakohdassa tarkoitetun järjestelmän, on pyydettävä komissiota hyväksymään se 13 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Tätä varten komissio tutkii jäsenvaltioiden esittämät asiakirjat ja tekee tarvittavat tarkistukset järjestelmän arvioimiseksi. Tarkastusten päätteeksi komissio antaa 90 päivän määräajassa hyväksymispyynnön vastaanottamisesta elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevälle pysyvälle komitealle kertomuksen sekä ehdotuksen aiheellisista toimenpiteistä.

3. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin sallia liitteessä olevan A jakson 7 kohdassa kuvatun tunnistusmenetelmän vaihtoehtona 2 kohdassa mainituille tunnistusmenetelmille ennen kahdentoista kuukauden ikää teurastettaviksi tarkoitettujen eläinten osalta, joita ei ole tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan eikä vientiin kolmansiin maihin.

4. Jokainen kolmannesta maasta tuotu eläin, joka on 9 päivän heinäkuuta 2005 ►M7 tai Bulgarian, Romanian ja Kroatian osalta kunkin liittymispäivän ◄ jälkeen läpäissyt direktiivissä 91/496/ETY säädetyt tarkastukset ja joka pysyy yhteisön alueella, on varustettava tunnistimilla määräpaikkana olevalla tilalla, jolla harjoitetaan eläintenkasvatusta, 2 kohdan mukaisesti kyseisen jäsenvaltion vahvistaman määräajan kuluessa, joka voi olla enintään 14 päivää kyseisistä tarkastuksista, ja joka tapauksessa ennen kuin eläin siirretään kyseiseltä tilalta.

Kolmannen maan antama alkuperäinen tunnistin on kirjattava 5 artiklassa säädettyyn tilalla pidettävään rekisteriin yhdessä määräjäsenvaltion antaman tunnistuskoodin kanssa.

▼B

Teuraseläintä ei kuitenkaan tarvitse varustaa 1 kohdassa tarkoitetulla tunnistimella, jos se kuljetetaan suoraan eläinlääkinnälliseltä rajatarkastusasemalta siinä jäsenvaltiossa sijaitsevaan teurastamoon, jossa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tarkastukset suoritetaan, ja eläin teurastetaan viiden työpäivän kuluessa kyseisistä tarkastuksista.

5. Jokaisen toisesta jäsenvaltiosta tuodun eläimen on säilytettävä alkuperäinen tunnistimensa.

6. Tunnistinta ei saa poistaa tai korvata ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa lupaa. Jos tunnistin käy mahdottomaksi lukea tai se katoaa, eläimeen on kiinnitettävä samalla koodilla varustettu korvaava tunnistin mahdollisimman pian tämän artiklan mukaisesti. Koodin lisäksi korvaavassa tunnistimessa voi olla oma erillinen toisintonumero.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin sallia valvonnassaan, että korvaavassa tunnistimessa on eri koodi; jäljitettävyyden tavoite ei saa kuitenkaan vaarantua varsinkaan tapauksissa, joissa eläimet tunnistetaan 3 kohdan säännösten mukaisesti.

7. Tunnistimet ovat tilakohtaisia, ja ne jaetaan ja kiinnitetään eläimiin toimivaltaisen viranomaisen määräämällä tavalla.

8. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle ja toisilleen tiedoksi alueellaan käytetyn tunnistimen malli ja tunnistusmenetelmä.

9. 9 artiklan 3 kohdassa mainittuun päivämäärään asti jäsenvaltiot, jotka ovat ottaneet käyttöön sähköisen tunnistusjärjestelmän, huolehtivat vapaaehtoisuuden pohjalta liitteessä olevan A jakson 4 ja 6 kohtien säännösten mukaisesti siitä, että sähköinen tunnistinnumero ja käytetyn tunnistimen ominaisuudet mainitaan direktiivin 91/68/ETY mukaisessa asiaa koskevassa todistuksessa, joka on yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettujen eläinten mukana.

5 artikla

1. Jokaisen eläinten pitäjän, kuljettajaa lukuun ottamatta, on pidettävä ajan tasalla olevaa rekisteriä, joka sisältää vähintään liitteessä olevassa B jaksossa esitetyt tiedot.

2. Jäsenvaltiot voivat pyytää eläinten pitäjää lisäämään 1 kohdassa mainittuun rekisteriin liitteessä olevassa B jaksossa esitettyjä tietoja täydentäviä tietoja.

3. Rekisterin on oltava tilalla käytettävissä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymässä, manuaalisessa tai atk-pohjaisessa muodossa toimivaltaisen viranomaisen määräämän ajan, kuitenkin vähintään kolme vuotta, jona aikana kyseisellä viranomaisella on oltava pyynnöstään pääsy rekisteriin.

4. Poikkeuksena 1 kohtaan liitteessä olevassa B jaksossa esitettyjen tietojen mainitseminen rekisterissä on valinnaista niissä jäsenvaltioissa, joissa on käytössä sähköinen keskustietokanta, joka jo sisältää nämä tiedot.

5. Kunkin pitäjän on pyynnöstä toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tiedot, jotka koskevat hänen omistamiensa, pitämiensä, kuljettamiensa, kaupan pitämiensä tai teurastamiensa eläinten alkuperää, tunnistamista sekä tarvittaessa määräpaikkaa viimeisten kolmen vuoden aikana.

▼B

6. Jäsenvaltioiden on annettava toisilleen ja komissiolle tiedoksi alueellaan käytetyn tilarekisterin malli sekä 1 kohdan säännöksistä mahdollisesti myönnetyt poikkeukset.

6 artikla

1. Kun eläimiä siirretään kansallisella alueella kahden eri tilan välillä 9 päivästä heinäkuuta 2005 ►M7 tai Bulgarian, Romanian ja Kroatian osalta kunkin liittymispäivän ◄ alkaen, niiden mukana on seurattava toimivaltaisen viranomaisen määräämään malliin perustuva, vähintään liitteessä olevassa C jaksossa esitetyt tiedot sisältävä ja eläinten pitäjän siinä tapauksessa, että toimivaltainen viranomainen ei ole sitä tehnyt, täyttämä siirtoasiakirja.

2. Jäsenvaltiot voivat lisätä tai pyytää lisäämään 1 kohdassa mainittuun siirtoasiakirjaan liitteessä olevassa C jaksossa esitettyjä tietoja täydentäviä tietoja.

3. Määräpaikkana olevalla tilalla olevan eläinten pitäjän on säilytettävä siirtoasiakirja toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman määräajan, jonka on oltava vähintään kolme vuotta. Hänen on toimitettava pyynnöstä siitä jäljennös toimivaltaiselle viranomaisille.

4. Poikkeuksena 1 kohtaan siirtoasiakirja on valinnainen niissä jäsenvaltioissa, joissa on käytössä sähköinen keskustietokanta, johon sisältyvät ainakin liitteessä olevassa C jaksossa edellytetyt tiedot pitäjän allekirjoitusta lukuun ottamatta.

5. Jäsenvaltioiden on annettava toisilleen ja komissiolle tiedoksi alueellaan käytetyn siirtoasiakirjan malli sekä 4 kohdassa tarkoitettu mahdollinen poikkeus.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisella viranomaisella on keskusrekisteri kaikista tiloista, jotka kuuluvat sen alueella toimintaansa harjoittavien eläinten pitäjille, lukuun ottamatta kuljettajia.

2. Rekisteristä on käytävä ilmi tilan tai, jos toimivaltainen viranomainen sen hyväksyy, eläinten pitäjän, joka on muu kuin kuljettaja, tunnistuskoodi, eläinten pitäjän toimiala, tuotantosuunta (liha tai maito) sekä pidetyt lajit. Jos eläinten pitäjä kasvattaa eläimiä pysyvästi, hänen on laskettava eläimet säännöllisesti jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen vahvistamina määräaikoina ja joka tapauksessa vähintään kerran vuodessa.

3. Tilat on pidettävä keskusrekisterissä vielä kolmen vuoden ajan siitä, kun niillä ei ole enää eläimiä. 9 päivästä heinäkuuta 2005 ►M7 tai Bulgarian, Romanian ja Kroatian osalta kunkin liittymispäivän ◄ alkaen rekisteri yhdistetään 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun atk-pohjaiseen tietokantaan.

8 artikla

1. 9 päivästä heinäkuuta 2005 ►M7 tai Bulgarian, Romanian ja Kroatian osalta kunkin liittymispäivän ◄ alkaen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on perustettava atk-pohjainen tietokanta liitteessä olevan D.1 jakson mukaisesti.

▼B

2. Jokaisen eläinten pitäjän, kuljettajaa lukuun ottamatta, on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle 30 päivän kuluessa pitäjää tai tilaa koskevien tietojen osalta ja seitsemän päivän kuluessa eläinten siirtoja koskevien tietojen osalta:

a) tiedot, jotka on tarkoitettu kirjattavaksi keskusrekisteriin, ja 7 artiklan 2 kohdan mukaisen laskennan tulos, sekä tiedot, joita tarvitaan 1 kohdassa tarkoitetun tietokannan perustamiseksi;

b) siirrettäessä eläimiä niissä jäsenvaltioissa, joita 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu poikkeus koskee, kyseistä siirtoa koskevat tiedot sellaisina kuin ne ovat 6 artiklan mukaisessa siirtoasiakirjassa.

3. Kunkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi valinnaisesti perustaa atk-pohjaisen tietokannan, joka sisältää vähintään liitteessä olevassa D.2 jaksossa esitetyt tiedot.

4. Jäsenvaltiot voivat lisätä 1—3 kohdassa tarkoitettuun atk-pohjaiseen tietokantaan liitteessä olevissa D.1 ja D.2 jaksoissa esitettyjä tietoja täydentäviä tietoja.

5. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu atk-pohjainen tietokanta on pakollinen 1 päivästä tammikuuta 2008 ►M7 tai Kroatian osalta sen liittymispäivästä ◄ alkaen.

9 artikla

1. Ohjeet ja menettelyt elektronisen tunnistamisen käyttöä varten hyväksytään 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut päätökset tehdään elektronisen tunnistamisen yleisen järjestelmän käytön tehostamiseksi.

▼M2

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen lisäohjeiden mukainen elektroninen tunnistaminen liitteessä olevan A jakson asiaa koskevien säännösten mukaisesti on pakollinen 31 päivästä joulukuuta 2009 ►M7 tai Kroatian osalta sen liittymispäivästä ◄ kaikille eläimille.

▼B

Kuitenkin jäsenvaltiot, joissa lammas- ja vuohieläinten kokonaismäärä on enintään 600 000 eläintä, voivat määrätä, että elektroninen tunnistaminen on valinnaista muiden kuin yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettujen eläinten osalta.

Myös jäsenvaltiot, joissa vuohieläinten kokonaismäärä on enintään 160 000 eläintä, voivat määrätä, että elektroninen tunnistaminen olla valinnaista muiden kuin yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettujen vuohieläinten osalta.

▼M2

4. Jäsenvaltiot voivat ottaa elektronisen tunnistamisen pakollisesti käyttöön alueellaan syntyneiden eläinten osalta ennen 31 päivää joulukuuta 2009.

▼B

10 artikla

1. Liitteiden muutokset ja tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet vahvistetaan 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet koskevat erityisesti:

a) suoritettavia vähimmäistarkastuksia;

b) hallinnollisten seuraamusten soveltamista;

c) järjestelmän käynnistysvaiheen aikana tarvittavia siirtymäsäännöksiä.

▼B

2. 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti voidaan ajanmukaistaa seuraavat seikat:

a) 8 artiklan 2 kohdassa olevien tietojen toimittamista koskevat määräajat;

b) 9 artiklan 3 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa olevat eläinten lukumäärät.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toisilleen ja komissiolle tämän asetuksen noudattamisesta huolehtiva toimivaltainen viranomainen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä vastaavat henkilöt ovat saaneet ohjeita ja opastusta liitteen asiaa koskevista säännöksistä ja että sopivaa koulutusta on saatavilla.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi. Säädetyt tarkastukset eivät rajoita niitä tarkastuksia, joita komissio voi suorittaa asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 9 artiklan nojalla.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän asetuksen rikkomisiin sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että niitä sovelletaan. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

3. Komission asiantuntijat yhdessä toimivaltaisten viranomaisten kanssa:

a) todentavat, että jäsenvaltiot täyttävät tämän asetuksen vaatimukset;

b) tekevät tarvittaessa paikalla tarkastuksia sen varmistamiseksi, että 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset tehdään tämän asetuksen mukaisesti.

4. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus tehdään paikalla, on annettava komission asiantuntijoille kaikki se apu, joka on tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi.

Tarkastusten tuloksista on keskusteltava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa ennen lopullisen kertomuksen laatimista ja jakamista.

5. Komissio tarkastelee tilannetta 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa, jos se katsoo tämän tarpeelliseksi tarkastusten tulosten perusteella. Komissio voi tehdä tarvittavat päätökset 13 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6. Komissio seuraa tilanteen kehitystä. Se voi tällaisen kehityksen perusteella ja 13 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen muuttaa 5 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä tai kumotane.

7. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼B

13 artikla

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 178/2002 ([1]) perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea, jäljempänä ”komitea”.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

14 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1782/2003 seuraavasti:

1) Korvataan 18 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos sovelletaan 67, 68, 69, 70 ja 71 artiklaa, yhdennetyn järjestelmän on käsitettävä nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 (*) sekä lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta 17 päivänä joulukuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004 (**) mukaisesti perustettu eläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä.

(*) EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.
(**) EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8.”

2) Korvataan 25 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kyseisten järjestelmien, erityisesti eläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmän, joka on perustettu direktiivin 92/102/ETY, asetuksen (EY) N:o 1760/2000 sekä asetuksen (EY) N:o 21/2004 mukaisesti, on oltava tämän asetuksen 26 artiklan mukaisesti yhteensopivia yhdennetyn järjestelmän kanssa.”

3) Korvataan 115 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kun asetusta (EY) N:o 21/2004 aletaan soveltaa, palkkion myöntämisen edellytysten täyttämiseksi eläin on tunnistettava ja rekisteröitävä näiden sääntöjen mukaisesti.”

4) Lisätään liitteessä III olevaan A jaksoon kohta seuraavasti:

”8a	Lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta 17 päivänä joulukuuta 2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004 (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8)	3, 4 ja 5 artikla”

([1]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

▼B

15 artikla

Muutetaan direktiivi 92/102/ETY seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan a alakohta seuraavasti:

”a) ’eläimellä’ kaikkia direktiivissä 64/432/ETY (*) tarkoitettuja eläinlajeja, paitsi nautaeläimiä.

(*) EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977/64.”

2) Korvataan 3 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden voidaan direktiivin 90/425/ETY 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen sallia jättää 1 kohdan a alakohdassa säädetyn luettelon ulkopuolelle luonnolliset henkilöt, jotka pitävät yhtä sikaa, joka on tarkoitettu heidän omaan käyttöönsä tai kulutukseensa, tai erityisten olosuhteiden huomioonottamiseksi, jos kyseiselle eläimelle tehdään tässä direktiivissä säädetyt tarkastukset ennen eläimen siirtämistä.”

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

— poistetaan ensimmäisestä alakohdasta sanat ”nautaeläinten tai”,

— korvataan toisessa alakohdassa sanat ”kaikista syntymistä, kuolemista ja siirroista” sanalla ”siirroista”,

— poistetaan neljäs alakohta.

b) Poistetaan 1 kohdan b alakohta.

c) Korvataan 3 kohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”kaikki markkinoille tai keräilykeskukseen tarkoitettujen tai näistä peräisin olevien eläinten pitäjät toimittavat eläimiä koskevat yksityiskohtaiset tiedot sisältävän asiakirjan toimijalle, joka on markkinoilla tai keräilykeskuksessa tilapäisesti näiden eläinten pitäjänä.”

4) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan 2 kohta.

b) Muutetaan 3 kohta seuraavasti:

— poistetaan ensimmäisestä alakohdasta sanat ”muut eläimet kuin naudat”;

— korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat tämän direktiivin 10 artiklassa mainitun päätöksen tekoon asti ja poiketen siitä, mitä direktiivin 90/425/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa säädetään, soveltaa kansallista järjestelmäänsä kaikkiin alueellaan tapahtuviin eläinten siirtoihin. Tämän järjestelmän avulla on voitava tunnistaa tila, jolta eläimet ovat lähtöisin, ja jäljittää niiden syntymätila. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle järjestelmät, joita ne aikovat soveltaa tätä tarkoitusta varten sikoihin 1 päivästä heinäkuuta 1993. Direktiivin 90/425/ETY 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen jäsenvaltiota voidaan kehottaa muuttamaan järjestelmäänsä, jos se ei ole mainitun vaatimuksen mukainen.”

— Poistetaan neljäs alakohta.

▼B

c) Poistetaan 4 kohta.

5) Poistetaan 11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja kolmas luetelmakohta.

16 artikla

▼C1

Korvataan direktiivin 64/432/ETY 3 artiklan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) on varustettava tunnistimilla direktiivin 92/102/ETY säännösten mukaisesti sikojen osalta ja asetuksen (EY) N:o 1760/2000 säännösten mukaisesti nautaeläinten osalta.”

▼B

17 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

14, 15 ja 16 artiklaa sovelletaan 9 päivästä heinäkuuta 2005 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼M3

LIITE

A. TUNNISTIMET

1. Toimivaltainen viranomainen hyväksyy 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tunnistimet, jotka on suunniteltava niin, että ne

   a) takaavat ainakin yhden näkyvän ja yhden elektronisesti luettavan merkin;

   b) pysyvät kiinni eläimessä sitä vahingoittamatta; sekä

   c) on helppo erottaa elintarvikeketjusta.

2. Tunnistimessa on oltava esillä koodi, josta ilmenevät seuraavat tiedot esitetyssä järjestyksessä:

   a) ISO-standardiin 3166 perustuva kaksikirjaiminen tai kolminumeroinen koodi ([1]) jäsenvaltiolle, jossa tila, jolla eläin ensimmäisen kerran varustettiin tunnistimella, sijaitsee (maakoodi);

   b) enintään 12-numeroinen eläimen yksilöllinen koodi.

   Edellä a ja b kohdassa tarkoitettujen koodien lisäksi ja edellyttäen, ettei niiden luettavuus kärsi, toimivaltainen viranomainen voi antaa pitäjälle luvan käyttää viivakoodia ja lisätä täydentäviä tietoja.

([1])

Itävalta	AT	040
Belgia	BE	056
Bulgaria	BG	100

▼M7

Kroatia	HR	191

▼M3

Kypros	CY	196
Tšekki	CZ	203
Tanska	DK	208
Viro	EE	233
Suomi	FI	246
Ranska	FR	250
Saksa	DE	276
Kreikka	EL	300
Unkari	HU	348
Irlanti	IE	372
Italia	IT	380
Latvia	LV	428
Liettua	LT	440
Luxemburg	LU	442
Malta	MT	470
Alankomaat	NL	528
Puola	PL	616
Portugali	PT	620
Romania	RO	642
Slovakia	SK	703
Slovenia	SI	705
Espanja	ES	724
Ruotsi	SE	752
Yhdistynyt kuningaskunta	UK	826

▼M3

3. Asetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla ensimmäisillä tunnistimilla on oltava joko a tai b kohdassa tarkoitetut ominaisuudet:

   a) elektronisena tunnistimena pötsibolus tai elektroninen korvamerkki, jolla on 6 kohdassa mainitut tekniset ominaisuudet; tai

   b) korroosionkestävästä materiaalista valmistettu korvamerkki, jota on mahdoton väärentää ja joka on helposti luettavissa eläimen koko elinajan; korvamerkki ei saa olla uudelleenkäytettävä ja 2 kohdassa tarkoitettujen koodien poistamisen on oltava mahdotonta.

4. Asetuksen 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuilla toisilla tunnistimilla on oltava seuraavat ominaisuudet:

   a) 3 kohdan a alakohdan mukaisesti tunnistetuilla eläimillä:

      i) korvamerkki, jolla on 3 kohdan b alakohdassa mainitut ominaisuudet, tai

      ii) vuohiseen kiinnitetty merkki, jolla on 3 kohdan b alakohdassa mainitut korvamerkin ominaisuudet, tai

      iii) tatuointi, ei kuitenkaan yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetuilla eläimillä;

   b) 3 kohdan b alakohdan mukaisesti tunnistetuilla eläimillä:

      i) elektroninen tunnistin, jolla on 3 kohdan a alakohdassa mainitut ominaisuudet, tai

      ii) eläimillä, joita ei ole tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan, elektronisena tunnistimena vuohiseen kiinnitettävä elektroninen merkki tai injektoitava transponderi, jolla on 6 kohdassa mainitut tekniset ominaisuudet, tai

      iii) tilanteissa, joissa elektroninen tunnistus ei 9 artiklan 3 kohdan nojalla ole pakollista:

         — korvamerkki, jolla on 3 kohdan b alakohdassa mainitut ominaisuudet,

         — vuohiseen kiinnitetty merkki, jolla on 3 kohdan b alakohdassa mainitut korvamerkin ominaisuudet, tai

         — tatuointi.

5. Asetuksen 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu järjestelmä edellyttää eläinten tunnistusta tilakohtaisesti ja yksilöllisesti, ja siinä määrätään toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa, tarttuvien eläintautien hallitsemiseksi, tilojen välistä jäljitettävyyttä vaarantamatta suoritettavasta korvaamismenettelystä tilanteissa, joissa tunnistimesta on tullut lukukelvoton tai se on kadonnut, ja järjestelmä mahdollistaa eläinten siirtojen jäljittämisen kansallisella alueella samaa tarkoitusta varten.

6. Elektronisilla tunnistimilla on oltava seuraavat tekniset ominaisuudet:

   a) niiden on oltava ainoastaan luettaviksi tarkoitettuja passiivisia transpondereita, joissa käytetään HDX- tai FDX-B-teknologiaa ja jotka ovat ISO-standardien 11784 ja 11785 mukaisia;

   b) niiden on oltava luettavissa sellaisten lukulaitteiden avulla, jotka ovat ISO-standardin 11785 mukaisia ja joilla voidaan lukea HDX- ja FDX-B- transpondereita;

   c) lukuetäisyyden on oltava

      i) vähintään 12 cm korvamerkeillä ja vuohiseen kiinnitetyillä merkeillä, jotka luetaan kannettavalla lukulaitteella,

      ii) vähintään 20 cm pötsiboluksilla ja injektoitavilla transpondereilla, jotka luetaan kannettavalla lukulaitteella,

      iii) vähintään 50 cm kaikentyyppisillä tunnistimilla, jotka luetaan kiinteällä lukulaitteella.

7. Asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tunnistusmenetelmä on seuraava:

   a) eläimet merkitään toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä, yhteen korvaan kiinnitettävällä korvamerkillä;

▼M3

b) korvamerkin on oltava korroosionkestävää materiaalia, mahdoton väärentää ja helposti luettavissa, se ei saa olla uudelleenkäytettävä ja siinä olevien koodien poistamisen on oltava mahdotonta;

c) korvamerkissä on oltava vähintään seuraavat tiedot:

i) kaksikirjaiminen maakoodi ([1]) sekä

ii) syntymätilan tunnistuskoodi tai eläimen yksilöllinen koodi, jonka perusteella syntymätila voidaan päätellä.

Kyseistä vaihtoehtoista menettelyä käyttävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle ja muille jäsenvaltioille 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komiteassa.

▼M4

Tämän kohdan mukaisesti tunnistettavat eläimet, jotka aiotaan pitää tilalla yli kahdentoista kuukauden ikäisiksi tai jotka on tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan tai kolmansiin maihin vietäviksi, on varustettava tunnistimilla 1–4 kohdan mukaisesti sen varmistamiseksi, että jokainen eläin voidaan täysin jäljittää syntymätilalleen.

▼M5

8. Poiketen 4 artiklan 1 kohdassa säädetystä tunnistamista koskevasta vaatimuksesta toimivaltainen viranomainen voi päättää, että A jakson säännöksiä ei sovelleta lammas- ja vuohieläimiin, joita pidetään neuvoston direktiivin 92/65/ETY ([2]) 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyissä eläintarhoissa ja siirretään tällaisten eläintarhojen välillä, edellyttäen että eläimet ovat yksilöllisesti tunnistettavissa ja jäljitettävissä.

▼M3

B. TILAREKISTERI

1. Alkaen 9 päivästä heinäkuuta 2005 ►M7 tai Kroatian osalta sen liittymispäivästä ◄ tilarekisterissä on oltava vähintään seuraavat tiedot:

([1])

Itävalta	AT	040
Belgia	BE	056
Bulgaria	BG	100
▼M7		
Kroatia	HR	191
▼M3		
Kypros	CY	196
Tšekki	CZ	203
Tanska	DK	208
Viro	EE	233
Suomi	FI	246
Ranska	FR	250
Saksa	DE	276
Kreikka	EL	300
Unkari	HU	348
Irlanti	IE	372
Italia	IT	380
Latvia	LV	428
Liettua	LT	440
Luxemburg	LU	442
Malta	MT	470
Alankomaat	NL	528
Puola	PL	616
Portugali	PT	620
Romania	RO	642
Slovakia	SK	703
Slovenia	SI	705
Espanja	ES	724
Ruotsi	SE	752
Yhdistynyt kuningaskunta	UK	826

([2]) EYVL L 268, 14.9.1992, s. 54.

▼M3

a) tilan tunnistuskoodi;

b) tilan osoite ja tilan maantieteelliset koordinaatit tai tilan sijaintia koskevat vastaavat maantieteelliset tunnisteet;

c) tuotantosuunta;

d) 7 artiklassa tarkoitetun viimeisimmän eläinlaskennan tulos ja laskennan suorittamispäivä;

e) pitäjän nimi ja osoite;

f) siirrettäessä eläimiä tilalta:

i) kuljettajan nimi,

ii) sen ajoneuvo-osan rekisterinumero, jossa eläimet ovat,

iii) määräpaikkana olevan tilan tunnistuskoodi tai nimi ja osoite tai jos eläimet viedään teuraaksi, teurastamon tunnistuskoodi tai nimi sekä lähtöpäivä

tai 6 artiklassa tarkoitetun siirtoasiakirjan kaksoiskappale taikka oikeaksi todistettu jäljennös;

g) tilalle saapuvista eläimistä lähtötilan tunnistuskoodi sekä saapumispäivä;

h) tiedot mahdollisista korvaavista tunnistimista.

2. Alkaen 31 päivästä joulukuuta 2009 tilarekisterissä on oltava vähintään seuraavat ajantasaiset tiedot kustakin kyseisen päivän jälkeen syntyneestä eläimestä:

a) eläimen tunnistuskoodi;

b) syntymätilalla syntymävuosi ja tunnistuspäivä;

c) eläimen kuolinkuukausi ja -vuosi tilalla;

d) rotu ja genotyyppi, jos tiedossa.

Kuitenkin A jakson 7 kohdan mukaisesti tunnistettujen eläinten osalta tämän kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut tiedot on annettava kustakin eläinerästä, joka muodostuu samat tunnistetiedot omaavista eläimistä, ja myös erään kuuluvien eläinten lukumäärä on ilmoitettava.

3. Tilarekisterissä on ilmoitettava rekisterin tarkastaneen toimivaltaisen viranomaisen nimetyn tai hyväksytyn edustajan nimi ja allekirjoitus sekä tarkastuspäivä.

C. SIIRTOASIAKIRJA

1. Eläinten pitäjän on täytettävä siirtoasiakirja toimivaltaisen viranomaisen laatiman mallin mukaisesti. Siihen on sisällyttävä vähintään seuraavat tiedot:

a) tilan tunnistuskoodi;

b) pitäjän nimi ja osoite;

c) siirrettyjen eläinten kokonaismäärä;

d) määräpaikkana olevan tilan tai seuraavan eläinten pitäjän tunnistuskoodi tai nimi ja osoite tai, jos eläimet viedään teuraaksi, teurastamon tunnistuskoodi tai nimi ja sijainti, tai siirtolaiduntamisen osalta määräpaikka;

e) kuljetusvälinettä ja kuljettajaa, mukaan lukien kuljettajan toimiluvan numero, koskevat tiedot;

f) lähtöpäivä;

g) pitäjän allekirjoitus.

▼M4

2. Tammikuun 1 päivästä 2011 ►M7 tai Kroatian osalta sen liittymispäivästä ◄ alkaen lähtötilan pitäjän on merkittävä siirtoasiakirjaan ennen siirtoa kunkin A jakson 1–6 kohdan mukaisesti tunnistimella varustetun eläimen yksilöllinen tunnistuskoodi.

▼M4

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen toimivaltainen viranomainen voi sallia, että siirroissa, joihin ei sisälly yhteisön sisäistä kauppaa, kunkin eläimen yksilöllinen tunnistuskoodi kirjataan lähtötilan pitäjän puolesta määräpaikassa, seuraavin edellytyksin:

a) eläimiä ei kuljeteta samassa kuljetusvälineessä muilta tiloilta tulevien eläinten kanssa lukuun ottamatta tapauksia, joissa eläinerät on fyysisesti erotettu toisistaan;

b) toimivaltainen viranomainen hyväksyy määräpaikkana olevan tilan kirjaamaan eläinten yksilölliset tunnistuskoodit lähtötilan pitäjän puolesta;

c) käytettävissä ovat menettelyt sen varmistamiseksi, että 48 tunnin kuluessa lähdöstä

i) kunkin eläimen yksilöllinen tunnistuskoodi kirjataan B jakson 2 kohdan a alakohdan mukaisesti lähtötilan tilarekisteriin,

ii) siirtoon liittyvät tiedot toimitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle atk-pohjaisen tietokannan päivittämiseksi D jakson 2 kohdan mukaisesti.

▼M3

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei kuitenkaan ole pakollista ilmoittaa 31 päivänä joulukuuta 2009 ja sitä ennen syntyneistä eläimistä

a) siirrettäessä eläimiä teurastamoon joko suoraan tai ohjausmenettelyllä, joka estää niiden lähettämisen myöhemmin jollekin toiselle tilalle;

▼M6

b) 31 päivään joulukuuta 2014 asti kaikkien muiden siirtojen yhteydessä.

▼M3

D. ATK-POHJAINEN TIETOKANTA

1. Atk-pohjaisessa tietokannassa on oltava kustakin tilasta vähintään seuraavat tiedot:

a) tilan tunnistuskoodi;

b) tilan osoite ja tilan maantieteelliset koordinaatit tai sen sijaintia koskevat vastaavat tunnisteet;

c) pitäjän nimi ja osoite ja toimiala;

d) eläinlajit;

e) tuotantosuunta;

▼M4

f) 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun eläinlaskennan tulos ja laskennan suorittamispäivä, ei kuitenkaan niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa kaikkien tilalla pidettävien eläinten yksilölliset tunnistuskoodit on tallennettu keskitettyyn atk-pohjaiseen tietokantaan.

▼M3

g) toimivaltaiselle viranomaiselle varattu tietokenttä, johon viranomainen voi lisätä eläinten terveyteen liittyviä tietoja, esimerkiksi siirtorajoitukset, tilan terveysaseman tai muita yhteisön tai kansallisen ohjelman kannalta merkityksellisiä tietoja.

2. Asetuksen 8 artiklan mukaisesti tietokantaan on merkittävä kaikki eläinten siirrot.

Merkinnässä on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) siirrettävien eläinten määrä;

b) lähtötilan tunnistuskoodi;

c) lähtöpäivä;

d) vastaanottavan tilan tunnistuskoodi;

e) saapumispäivä.